

turlig Ret for Tjenestemændene og ogsaa ment, at saadanne Stillinger paa ingen Maade kunde falde ind under det, som § 1 vilde forbyde. Naar alligevel saa mange Embedsmænd fra de 4 Etater har henvendt sig ret bekymret til det høje Ting, saa tror jeg, at det vilde være heldigt, om den højtærede Konseilspræsident her kunde slutte sig til Udvalgets Opfattelse paa dette Punkt, maaske ogsaa om han kunde berolige med Hensyn til det første Punkt, jeg har nævnt, dette, at dette Lovforslag paa nogen Maade skulde kunne bruges til at forhindre Tjenestemænd i at anvende deres Fritid paa lignende Maade, som de før har gjort, til at forbedre deres økonomiske Kaar.

I øvrigt skal jeg kun sige, at jeg agter at stemme for dette Lovforslags Overgang til det andet høje Ting. Jeg ser vel Forringelsen, men jeg tror, at saaledes som det nu foreligger, vil det faa sin Betydning, og derfor vil jeg tilraade mine Meningsfæller at stemme for det, og jeg antager ogsaa, at jeg kan udtale det paa mine Meningsfællers Vegne i det andet høje Ting.

Poul Rasmusen: Som Forslaget foreligger nu, er det undergaaet væsentlige Forbedringer i dette Ting. Man maa vel om Sagen i al Almindelighed sige, at der var et Tidspunkt, da Kommissionen blev nedsat, hvor man i den offentlige Mening sporede en vis Trang til Regler paa dette Omraade, men naar man ser paa Forholdene, som de siden har udviklet sig, er det, ligesom om dette Forhold har forandret sig i betydelig Grad. Jeg ved ikke, om selve den Omstændighed, at dette Forslag har været fremme, maaske kan have haft en vis Indflydelse, en vis Virkning, i hvert Fald tror jeg, at der i Virkeligheden ikke tilnærmelsesvis føles den Trang til at lovgive paa dette Omraade nu, som der følte for nogle Aar siden. Jeg kunde have ønsket enkelte andre Bestemmelser indført i Lovforslaget. Blandt andet finder jeg det ganske mærkeligt, at man ikke har villet imødekomme et Ønske fra de næringsdrivendes Side om, at der skulde være en skarp Sondring mellem Embeds- og Bestillingsmænd paa den ene Side og Borgere, der driver Næring med Næringsbevis eller Borgerskab, paa den anden. Jeg tror, som sagt, ikke, at der er saa forfærdelig Trang til Lovforslaget, men jeg vil ikke desto mindre sige, at som det nu foreligger, vil ogsaa jeg kunne stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Rambusch: Inden den endelige Afstemning over dette Lovforslag vil jeg tillade mig at minde om mine Udtalelser ved første Behandling i forrige Rigsdagssamling. Jeg tillod mig den Gang at paavise, at Lovforslaget hviler paa et forkasteligt Princip. Det er ganske vist her blevet afsvækket og derigennem forbedret en Del, men selve Princippet er galt. Der er et godt gammelt Ord, der siger: principii obsta, det er i Principperne skal man staa fast. Nu tvivler jeg slet ikke om, at Lovforslaget ikke vil blive saa overordentlig fordærveligt i sine Virkninger. I Realiteten vil det vist i det store og hele komme til at gaa omtrent paa samme Maade som hidtil. Men det er det almindelige Princip, jeg retter mit Angreb paa, og Princippet er da i sin inderste Kærne dette, at man i Stedet for, at man hidtil i Hovedsagen, i alt Fald officielt, har støttet sig til den gode og sunde Tanke, at Embedsmænds — deri ogsaa indbefattet Bestillingsmænds — Virksomhed skal kontrolleres paa det Punkt, hvor de skylder Staten deres Kraft, nemlig i det Arbejde, de yder — der skal Kontrollen være, og forsømmer de noget der, er det der, man skal gribe ind —, saa er man her gaaet over til stik modsatte Principper, som i sine Konsekvenser fører til et Posekigeri og Indblanding i deres private Liv, som kan blive ganske utaaaleligt. Det er ogsaa givet, at det vakte almindelig Indignation i hele Embedsstanden, at dette Lovforslag blev ført frem. Jeg paastod den Gang og paaviste ved en bestemt Begrundelse, at der ikke var nogen virkelig Grund til at skride ind og indføre saadanne Bestemmelser. Den eneste virkelige Grund, der kunde være, var, om man i en vis Udstrækning kunde paavise, at Embeds- og Bestillingsmænd havde misbrugt deres Adgang til Bierhverv og derigennem forsømt deres Tjeneste. Jeg opfordrede til, om nogen kunde det, at paavise, at det var sket i en saadan Udstrækning, at der derigennem var Anledning til at give en saadan Lov. Men bortset fra ganske ubeviste Postulater er der fra ingen Side fremført bestemte Eksempler paa, at noget saadant har fundet Sted. Fra ingen Side er det bevist, at Embedsstanden i sin Helhed trænger til saaledes at stilles under en ny og skarpere Kontrol. Jeg paaviste, at en saadan Kontrol, gennemført til det yderste, vilde bidrage til at skabe en Embedsstand af en anden Slags end den, man hidtil har haft og hidtil har været ret